

Dissertatio juridica inauguralis de hereditate vendita

<https://hdl.handle.net/1874/343315>

DISSERTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE

HEREDITATE VENDITA.

QUAM
PRÆSIDE D. O. T. E. R. OPT. MAX.
Ex Auctoritate Magnifici D. Rectoris,

JOANNIS GEORGII GRAEVII

Politices, Eloquentiæ, & Historiarum Professo-
ris Ordinarii,

NEC NON

*Amplissimi Senatus Academici consensu, Nobilissimæque
Facultatis JURIDICÆ Decreto,*

PRO GRADU LICENTIÆ

Summisque in UTROQUE JURE Honoribus & Privilegiis
ritè ac legitimè consequendis,

Eruditorum examini subicit.

JOHANNES KERSTING, Hasso-Liebenaviensis.

Ad diem 8. Decemb. hora locoque solito.

TRAJECTI ad RHENUM,

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiae
Typographi, clō lōc xc.

DE
PRINCIPII
ET
FAUTORIBUS.

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academicæ
Typographi, cl. lpc xc.

DISSERTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
HEREDITATE VENDITA.

ARTICULUS I.

DE emptionis & venditionis origine haud ineleganter differit *Paulus in l. 1. ff. d. contrab. empt.*, cum enim nulla regio sibi sola sufficiat *Arist. 1. polit. cap. 6.* sed quævis terra quibusdam rebus careat, quibusdam abundet, de quo *Virgil. 1. Georg. pulchrè canit: hic segetes, illic veniunt felicius uvæ &c.*, dominiumque illud universale, quod Deus *Genes. cap. 1. vers. 28. & 29. cap. 9. vers. 2. & 3.* homini largitus est, per occupatam rerum possessionem passim in dominium particulare & proprietatem degenerarit, factaque fit divisio *Can. 2. caus. 12. quest. 1.* atque Meum & Tuum enata, nec non industria humana ob diversa ad usum vivendi necessaria in diversis inventionibus & artificii operam posuerit, proindeque aliis propter abundantiam ut plurimum inutile, quod aliis utile esset ob indigentiam, alienum autem invito domino surripere natura prohibuisset *l. 1. §.*

4 DISSERTATIO JURIDICA

ult. ff. d. furt. l. 42. ff. d. V. S., contractus, quibus mediantibus, quod alterius est, nostrum fieri potest, adinventi sunt.

I I.

Et primò quidem unusquisque secundum necessitatem temporum ac rerum utilibus inutilia permutabat *dicit. l. 1. pr. ff. d. contrab. empt.* cum verò permutatio illa difficilis esset, & vix ad regulas æquitatis semper & ubique reducenda *Caramuel. in theol. moral. lib. 2. disput. 16. n. 813.* reperto nummi usu hodieum emptio venditio frequentissima est, commercio humano maximè necessaria *Zoëf. ad tit. ff. d. contrab. empt. n. 1.* quæ describitur plerumque, quod sit contractus juris gentium, consensualis, nominatus & bonæ fidei, quo agitur ut res pro certo pretio in alium transferatur.

I I I.

Possunt emi vendi res omnes quæ sunt in commercio *l. 34. §. 1. ff. d. contrab. empt.* tam corporales, quàm incorporales, tam particulares quàm universales, qualis est hæreditas, *Vid. tot. tit. ff. & Cod. de heredit. vel action. vend.* cum autem circa hanc vendendæ vel venditæ hæreditatis materiam non paucæ passim in foro controversiæ occurrant, certis rationibus motus ipsam pro themate inauguralis dissertationis elegi, & in quantum ferent exiguæ vires temporisque angustia, sequentibus pagellis discutiam breviter; quod ut commodiùs fiat, præmittenda quoque est hæreditatis definitio, quæ rectè dicitur successio in universum jus, quod defunctus tempore mortis habuit. *l. 24. ff. d. V. S. l. 62. ff. d. R. §. l. 11. ff. d. divers. & temporal. præscript.*

I V.

Patet ex datâ descriptione, viventis nullam esse hæreditatem, id quod confirmat *l. 1. ff. d. heredit. vel action. vend.* licet enim liberi

beri vivis etiam parentibus quodammodo domini bonorum patrum existimentur, & post mortem patris hæreditatem ejus non percipere, sed magis liberam bonorum administrationem consequi censeantur, §. 2. *Inst. d. hered. qualis. & differens. l. 11. ff. d. liber. & posthum.* bona tamen quæ per successionem sperantur, nomen hæreditatis, quod juris est, non consequuntur, nisi per mortem testatoris, quia, ut dixi, hæreditas est successio in jus defuncti, Vid. *Zoes. ad tit. ff. d. hered. vel act. vend. n. 1. & 2.* quapropter illa ob diversam solummodò considerandi rationem in devolvendam & delatam, sive in futuram & præsentem à Dd. dividitur.

V.

Hæreditas futura de jure civili Romano non est capax emptio- nis & ventitionis, cum de eâ omnis conventio, & sub quocun- que etiam colore pactum prohibeatur *l. ult. Cod. d. pact.* ob diver- sas, quas infra tangam, rationes; Excipe 1. si de hæreditate incerti agatur, tum enim tanquam emptio spei sive societas con- ventio sustinetur, *l. 8. ff. d. contrab. empt. l. 3. §. 2. ff. pro socio. Trentl. vol. 1. disput. 6. ib. 8. lit. C. Carpz. part. 2. const. 35. def. 17. n. 12. & seqq. & 11. si ille de cujus successione actum est con- senserit. dict. l. ult. Cod. d. pact. Hartm. Pistor part. 4. quest. 7. n. 29. Carpz. dict. const. 35. def. 19.*

VI.

Optimè ex *Ramat. in cap. quamvis X. de pact. in pr. n. 2.* ob- servavit sæpè laudatus *Carpz. supracit. def. 17. n. 2.* quod regulæ & prohibitionis istius circa pactum de hæreditate viventis ratio adæquata dari vix possit, id quod in causâ quoque fuisse vide- tur, ut consuetudine sensim contrarium inoleverit, siquidem legem *ult. Cod. d. pact.* desuetudine esse inumbratam testantur Dd. communiter, in terminis *Christian. Schönen in disput. d. matrim. ad morgana.* cui anno 1668. in Athenæo Bremano præfedit,

6 DISSERTATIO JURIDICA

ibid. 14., & pacta de futura hæreditate indistinctè hodiernis moribus valere tradunt, *Ant. Matthæi ad l. 3. Cod. d. collat. §. 10. Srruv. synt. jur. civ. Exercit. 6. th. 44. item in Jurisprud. forens. lib. 2. tit. 35. Aphorism. 1. Sam. Stryk in exam. jur. feud. cap. 4. quest. 27. in fin. Schulzen. in dissert. d. commod. propr. tert. quæ anno 1683. in Viadrinâ ipso præfide ventilata est, cap. 2. §. 1. in fin.*

V I I.

Neque obstat quod duo solùm modi consequendæ hæreditatis in jure reperiantur, testamentum scil. & lex §. *fin. Inst. per quas person. cuique acquir. l. 1. ff. d. heredit. petit.* moribus enim nostris tertium modum, ex pacto nimirum, accessisse testatur supra laudatus, *Stryk d. success. ab intest. cap. 1. §. 5. & 6. quem secutus est Hoppius ad §. ult. Inst. per quas pers. cuique acquir. quest. 32. idem tradit. Andler. in Jurisp. publ. & privat. lib. 2. tit. 5. n. 1.*

V I I I.

Nec meam de indistincto pactorum de futurâ hæreditate valore infringit sententiam; quod illa contra bonos mores esse videantur, utpote quæ votum captandæ mortis implicent: ex eo enim argumento substitutio pupillaris, donatio omnium bonorum retento usufructu, quævis donatio mortis causa &c. turpitudinem præferrent, cum non minus ac pacta de futura hæreditate votum captandæ mortis involvant, & eo non attento tamen omnia illa negotia subsistunt, etiam ipso jure civili §. 4. *Inst. d. pupill. substit. l. 35. §. 5. Cod. d. donat.* vid. *Bacchov. ad Treutl. volum. 1. disp. 6. th. 8. litt. A;* imò per bonos mores, de quibus *l. ult. Cod. d. pact.* meminit, cum *Fabro in Cod. lib. 5. tit. 9. def. 6. n. 10.* civiles intelligo, nullatenus naturales, siquidem aliàs ejusmodi pacta jurejurando confirmari non possent (quo argumento bene utitur idem *Fab. cit. loc. n. 8. & 9.*) id quod tamen *in capit. quamvis X. d. pact.* expresse traditur, vid. *Covarrur. ibid in relect. part. 3.,* rejicienda proinde etiam est sententia *Treutleri vol. 1. disp. 6. th. 8. litt. E.* quod nec

nec statutum, nec consuetudo in contrarium admitti debeat, sicut rectè sentit *Bacchov. in animadv. ad Treutl. ibidem.*

IX.

Neutiquam verò existimandum est, quasi pacta de futurâ hæreditate tertii viventis & inscii facultatem testandi auferant, manet enim ipsi de cuius hæreditate ita actum est, libera testamenti factio, quâ mediante collateralibus, utpote quibus nec re nec spe successio debetur, præteritis, hæreditatem in alium transferre potest, etiamsi fratres & sorores habeat, §. 1. *Inst. d. inoffic. testam. l. 27. Cod. eod. Schneid. ad pr. Inst. d. exhered. lib. n. 13. & seq.* sicut & ascendentes plenam de suis rebus disponendi libertatem retinent in tantum in quantum illam lex concessit, neque res inter alios acta ipsis nocere, aut privatorum pacta testamenti factionem, quæ juris publici est, adimere possunt, *per vulgata.*

X.

Mirari sanè licet cuivis rem penitus rimanti, cur Dd. ferè omnes in tribus præactis rationibus pro sustinendâ *legis ult. Cod. d. pact.* constitutione acquieverint, nec viderint easdem omnes & singulas exceptioni in eâdem lege formatæ opponi posse, neque enim quoad memoratas causas prohibitionis differentiam inter hæreditatem consentientis & inscii satis perspicio, imò qui cum Treutlero statuunt, quod contra sæpe citatam *legem ult.* nec statuto nec consuetudine aliud introduci queat, illi pactorum dotalium, confraternitatis, ganerbinatus &c. obliviscantur necesse est.

XI.

Probato, quod de hæreditate futurâ pacisci, moribus indistinctè liceat, nullus dubito, quin vendi illa quoque de consuetudine possit, siquidem ubi eadem est ratio, idem quoque jus esse debet *per §. 1. Inst. quib. mod. jus patr. pot. toll. §. 1. Inst. d. empr. vendit.*

8 DISSERTATIO JURIDICA

vendit. l. 32. ff. ad leg. Aquil. l. 108. ff. d. V. O., multò magis concessum est, pactum de vendendo desuper iniri; Nec obstat, quod rerum hæreditariarum qualitas & quantitas contrahentibus ad amissim nondum cognita sit, quia id proprium est emptionis venditionis, quæ per aversionem appellatur, ut in universo constituatur pretium, re omni non satis exploratâ & perspectâ *Rauchbar. part. 1. quest. 21. n. 6. Carpz. lib. 5. resp. 25. n. 1. seqq.*

X I I.

Consequitur talis emptor omne jus quod suo auctori competere posset *l. 2. pr. ff. d. hered. vel action. vend.* quia vicem hæredis obtinet *dict. l. 2. §. 15. l. 9. ff. commun. pradior.* & titulus emptionis omne venditoris jus in emptorem transfert, perinde ac si jure hæreditario hæreditas ipsi esset delata *Carpz. part. 3. const. 21. def. 7. n. 4. & seq.*, unde rectè concludo, posse emptorem ejusmodi futuræ hæreditatis, si illa postea per mortem testatoris existeret cæperit, propriâ auctoritate & absque judicis interventu bona hæreditaria occupare, quia id venditori licuit, sæpe citatus *Carpz. part. 3. const. 9. def. 27. n. 4. Colbm. vol. 2. resp. 51. n. 8. & 9.* neque tenetur cohæredum, si quos fortè habuit venditor, adventum expectare, antequam occupet hæreditatem, sed juri suo ut primum invigilare potest, satisque aliis provisum est, quod primò occupans teneatur illis inventarium seu juratam specificationem edere, per ea quæ habet *Carpz. part. 3. const. 33. def. 6.*

X I I I.

Solennitates de jure civili Romano ad inventarium tale, ut legitime confectum dicatur, requisitæ, maximâ ex parte in usu esse desierunt *Rauchbar part. 2. quest. 24. n. 21*, hodieque communiter sufficit, si per Notarium publicum & testes effectus hæreditarii fideliter consignentur, ipsaque annotatio à Notario subscribatur *Hoppius ad §. 5. Inst. d. hered. qual. & differ. quest. 16.*, ubi notandum, quod mos regionis quoad confectionem inventarii servandus

us sit, etsi juri communi contrarietur, ex sententiâ *Pruckmanni* *consil.* 47. n. 4. 5. & 6. Oportet interim omnes res, quæ in hereditate inveniuntur, recenseri in inventario, neque tamen vitiatum illud, si ex. gr. centum, quæ hæreditati quidem debebantur, sed de quibus litteræ obligationum nullæ in hæreditate reperiebantur, penitus omittantur, uti ex *Franc. de Porcellin. tract. d. confect. invent. cap. 3. n. 2.* statuit citatus *Pruckmann. dict. consil.* 47. n. 29; Et citationem interessatorum, bonorumque æstimationem hodie non amplius observari testatur *Brünnem. ad leg. ult. Cod. d. jur. delib. & Ant. Fab. in Cod. eod. tit. def.* 17.

XIV.

Quod delata seu præsens hæreditas ipso etiam jure civili Romano emi & vendi possit, extra omne dubium est *tot. tit. ff. & Cod. d. hered. vel act. vend.*; ubi statim sub initium in controversiam cadit, utrum venditio talis absque inventario perfici & subsistere possit; id quod rectè cum *Ant. Matthæi disp.* 15, quæ est d. *contrah. empt.*, §. 7. & *disp.* 6. in qua d. *transact.* agit, §. 9. affirmare licet, quia contrarium nullibi in ll. statutum est, verum quod venditio ejusmodi etiam sine inventario valeat, haud obscure colligitur ex *l. 14. §. 1. & l. 15. ff. d. hered. vel act. vend.*, neque id sua caret ratione, siquidem cum universitas in contractum deducatur, non attenditur ad numerum, mensuram, aut quantitatem, sed sive quid desit, sive quid abundet, id totum damno vel commodo emptoris cedit, vide quos allegat *Rauchbar part. 1. quest. 2. n. 91.*

XV.

Ex quo deinde fluit, quod in emptione & venditione hæreditatis remedium *legis. 2. Cod. d. rescind. vend.* locum non inveniat *Struv. Exercit. 23. ib. 88.* nam si vendo tibi hæreditatem Titii, quæ fortassis æstimatur 1000 aureis, & ego vendo 100, certè valebit cessio, & hoc idèd, quia in hæreditate multa latent, posset enim fieri, ut Titius defunctus, quamvis multa reliquisset, idem etiam

B

multum

10 DISSERTATIO JURIDICA

multum deberet, & ideo propter hanc incertitudinem & periculum potest fieri cessio magnæ actionis pro pretio parvo, & est valida, in terminis *Sichard. ad l. 22. & 23. Cod. mand. in fin.* Adde quod in hoc contractu evictio in particularibus non præstetur, uti *infr. art. 21.* demonstrabitur.

XVI.

Celebrare quis emptionem & venditionem hæreditatis non tantum per se potest, sed & per alios, qui vel mandatum speciale habent, vel etiam cum liberâ, quia hoc illi per omnia æquiparatur *Schneiderw. ad §. 5. Inst. per quas pers. cuique acqu. n. 147.* est verò mandatum cum liberâ, quando plena mandatario potestas data est *l. 10. Cod. d. procurat.* vel si is ita instructus sit, ut omnia queat agere, quæ cuivis ipsi in personâ præsentî facere liceret *l. 60. §. 4. ff. mand. ibique Gothofred. in not. litt. x.,* & quando promisit dominus, se ratum habiturum, quicquid fecerit mandatarius *Bartol. in l. 58. ff. d. procurat.* cujusmodi cum liberâ mandatum facultatem vendendi, transigendi, alienandi, permutandique tribuit *l. 9. §. 4. d. acqu. rer. dom. dist. l. 58. Gail. lib. 2. obs. 72. n. 10.*

XVII.

Nec concessum est mandanti pro lubitu a contractu resilire, aut mandatarii facto contravenire, siquidem ex quo de mandato constat, dominus cogitur ratum habere, quod actum est, *Specul. lib. 1. part. 3. d. procurat. §. ut autem 4. n. 12.* & ad id contra nolentem prodita est actio mandati contraria *l. 10. §. 11. ff. mand. vel contr.* quia re non amplius integrâ locus pænitentiae nullus superest *§. 9. Inst. d. mand. ibique DD. comm.* sed ut primum alterutrius interesse cepit, quilibet ex conventionione tenetur.

XVIII.

Minus porrò dubii est, quod is tectè vendat hæreditatem, cui illa

illa antè donata vel cessa est, donari etenim hæreditatem ac cedi posse expeditum est *Mascard. d. probat. vol. 1. concl. 44. n. 1. seq. Pruckmann. consil. 13 n. 117. Menoch. vol. 5. consil. 416. n. 16.* siquidem cum plena donatio dominum efficiat rei donatæ, & omne jus quod competit cedenti cessione factâ competat cessionario citatus *Menoch. dict. loc. n. 21.* nemo dubitabit, quod is cui hæreditas donata seu cessa est, eam validè vicissim alienet ob memoratas rationes & *l. 21. Cod. mand. adde consil. Marpurg. vol. 1. consil. 30. n. 82. seqq.*

X I X.

Venditor tenetur emptori ante omnia ad hæreditatem præstandam *l. 14. §. 1. ff. d. hered. vel act. vend.* vel si nulla sit hæreditas, aut ad venditorem non pertineat, ad restituendum pretium unà cum interesse *l. 7. 8. & 9. ff. eod.* dummodo ignoraverit venditor nullam esse hæreditatem, secus tenetur etiam de dolo *l. 12. ff. eod. l. 21. pr. ff. d. act. empt.*; quæ omnia cessant, si spei emptio celebrata sit *l. 10. & 11. ff. d. hered. vel act. vend.* spes enim emi *l. 8. in fin. ff. d. contrah. empt.* & donari potest *l. 3. Cod. d. donat.* sicut enim tum emolumentum negotiationis, sic & periculum ad emptorem pertinet *dict. l. 10. in fin. & l. 2. §. 9. ff. d. hered. vel act. vend.*

X X.

Porro venditor, qui nondum certus de quantitate aut qualitate hæreditatis, persuadente emptore, tanquam minimam vendiderit, quæ postea ampla apparet, ad eam præstandam cogi non potest *l. 4. Cod. d. hered. vel act. vend.*, quo casu tamen requiritur, ut dolus persuadentis intervenerit *gloss. & DD. commun. ibid. & in tit. ff. & Cod. d. rescind. vend.* qui tamen ex eo non satis probatur, quod emptor rem, quam emere intendit, vituperaverit *l. 9. pr. ff. d. dol. mal.* quia venditori eam laudare conceditur in *l. 19. pr. ff. d. adil. edict.* & regulare est, quod emptor viliori comparandi, venditor cariore distrahendi votum gerentes ad emptionis venditionis contractum accedant *l. 8. Cod. d. rescind. vend.*

XXI.

Non tantum corpora quæ possidet, tenetur venditor hæreditatis emptori tradere, sed & jus, res, quas fortè non tenet, persequendi, imò omnes actiones hæreditarias tam in rem, quam in personam, cedere *l. 2. §. 8. ff. d. hered. vel act. vend. Struv. Exercit. 23. hb. 71.* & omnia præstare quæ tempore initæ venditionis ad hæreditatem pertinuerunt *dict. l. 2. per tot.*; Ad evictionem autem postea rerum singularium non est obligatus *l. 1. Cod. d. evict. l. 2. pr. ff. d. hered. vel act. vend. l. 25. §. 1. ff. d. contrab. empt.* siquidem non res singularis in hoc contractu, sed in universo hæreditas venditur, quæ nomen juris est, adeoque augmentum & diminutionem recipit *l. 119. l. 178. §. 1. ff. d. V. S.* & jus hæreditatis amissa hac aut illà re in cæteris adhuc absistit *Sichard. ad rubr. Cod. d. hered. vel act. vend. n. 2.* & sicuti lucrum omne ad emptorem hæreditatis respicit, ita damnum quoque ad eundem debet respicere *dict. l. 2. §. 9.*

XXII.

Excipe 1. si venditor asseruerit rem hanc vel istam esse hæreditariam, si namquæ illa postea evincatur, tenetur venditor de evictione *l. 14. & 15. ff. d. hered. vel act. vend. adde l. 18. ff. d. adil. edict. 2.* si evictio rerum particularium promissa sit, licet enim aliàs evictio inter naturalia emptionis & venditionis numeretur, in hæreditate tamen venditâ illa non aliter, quàm ex pacto speciali adjecto præstatur per *supra alleg. 3.* Si venditor inventarium emptori tradiderit, uti docet Professor olim meus in Albertinâ ad Preglam *D. Achat. Christ. Ranger in prælect. ad Scotan. exam. jurid. tit. d. hered. vel act. vend. quest. teneturne venditor.*

XXIII.

Venditor subtilitate juris hæres quidem manet per regulam
gene-

generalem l. 88. ff. d. hered. instit. l. 7. §. 10. in fin. ff. d. minor. ac proinde omnibus, qui adversus eum, quã talem, actionem movent, respondere cogitur l. 2. Cod. d. hered. vel act. vend. l. 2. Cod. d. legat. tum quia hæredis character indelebilis est, tum quia hæreditatem habere videtur, qui pretium ejus habet *Brunnem. in repet. paratit. Wesenb. tit. d. hered. vel act. vend. quest. 5.*; ne tamen ille damnatum ex venditione sentiat contra l. 2. §. 9. ff. eod. repetit. actione ex vendito *dict. l. 2. §. 3. 7. & 18.*, sive ex stipulatione, si stipulatio fuerit interposita, uti fieri solet, teste *Zoëf. ad tit. ff. d. hered. vel act. vend. n. 4.* quicquid legatariis aut aliis creditoribus hæreditariis fortè præstitit.

XXIV.

Quamvis regulariter ad semel jure amissa non detur regressus, & semel emortuum difficulter resurgat, in materiã tamen emptæ & venditæ hæreditatis singularis reperitur reviviscentiæ locus, etsi enim debita & servitutes, quibus ante mortem testator hæredi obstrictus fuit, postea per confusionem extinguantur l. 95. §. 2. ff. d. solut. l. 1. ff. quemadmod. servit. amitt. (excipe quod hodie, si hæres inventarium confecerit, hujus beneficio salvæ conserventur actiones inter ipsum & defunctum l. fin. §. 9. Cod. d. jur. delib.) venditã tamen deinde hæreditate illa omnia reviviscunt l. 2. §. 18. ff. d. hered. vel act. vend. l. 9. ff. commun. præd. id quod non obtinet, si res hæreditaria particularis vendatur per l. 30. pr. ff. d. servit. præd. rustic. *Zoëf. ad tit. ff. d. hered. vel act. vend. n. 9. Struv. Exercit. 23. th. 78.*

XXV.

Emptor hæreditatis consequitur quidem idem jus, non plus nec minus, quam ipse venditor habuit, quia tamen vicem hæredis tantum obtinet non directæ, sed utiles ipsi dantur actiones l. 16. ff. d. pact. l. 5. Cod. d. hered. vel act. vend. ibique *Perez. n. 3. & Donell. n. 23. seqq.*, passivè autem nullo judicio obstrictus est,

nisi ipse ultrò velit *l. 2. Cod. eod.*, vel venditor non sit solvendo
arg. l. 94. §. 1. ff. d. legat. 1. Arumens lib. 1. dec. 12. per tot. aut
filcus vendiderit l. 1. Cod. d. hered. vel. act. vend. ibique Zaës. n. 3.
l. 41. ff. d. jur. fisci.

X X V I.

Coronidis loco annectenda adhuc est quæstio inter Dd. valde
 controversa, an scilicet, si cohæres deficiat, portio deficientis illi,
 qui cohæredis alterius partem emit, vel ipsi hæredi venditori ac-
 crescat? & quamvis sint, qui priorem sententiam amplectantur,
 ego tamen cum *Struv. Exercit. 23. th. 70.* ad emptorem ex jure
 accrescendi hoc casu nihil pertinere arbitror. *arg. l. 2. §. 1. & 2.*
ff. d. hered. vel. act. vend. l. 69. ff. d. contrah. empr.

COROLLARIA.

I.

Fratrum germanorum liberi, soli si extent, succedunt patruo in capita.

II.

Stuprator eam, qua postea meretriciam vitam elegit, nec dotare, nec ducere tenetur.

III.

Fidejussio non potest obligationi conditionali purè accedere, contra potest.

IV. Is

I V.

*Is qui criminis Expilatae hereditatis alium
insimulat typo publico, & extra judi-
cium, tenetur penam extraordinariam fa-
mosi libelli.*

F I N I S.

TRAJECTUM RHENUM,
Dr. Otho FRANKI H. R. M. A. Academie
Typograph. ch. lx. x.